

מאיר יוסלביץ' (1910 – 1982)

פרופ' חבר, הפקולטה להנדסת חשמל, הטכניון חיפה

מאיר יוסלביץ' נולד בשנת 1910 בעיר בְּרֶנוֹבִיץ' שברוסיה הלבנה, בן למשפחה בת חמישה ילדים.

בתקופת לימודיו בבית הספר הצטיין בתחום המדעים, הפיזיקה והמתמטיקה.

בשנת 1927 סיים את לימודיו בהצטיינות בבית הספר התיכון והוא בן 17 בלבד.

הוא למד עברית במסגרת מוסד יהודי "תרבות" שמרכזו בוויילנה בירת ליטא.

בפולין באותה תקופה חל איסור על היהודים ללמוד במוסדות להשכלה גבוהה. למרות זאת, בזכות

ציוניו, התקבלו וסיים בהצלחה את לימודי הנדסת חשמל, בטכניון שבעיר ווֹרְשָׁה.

מאיר החל לעבוד במפעל למכשירים אלקטרוניים והפך עד מהרה למנהל עבודה.

בשנת 1940 נשא לאישה את אֶלְקָה קֶנוֹבְסְקִי, תלמידתו בשיעורים פרטיים במתמטיקה, אף היא מברנוביץ'.

מאוחר יותר במלחמת העולם השנייה הועבר המפעל שבו עבד לעיר מיֶנְסְק שברוסיה. המפעל הועבר בשלמותו, על ציודו, עובדיו ומשפחותיהם.

בשנת 1941 פלשו הגרמנים הנאצים לפולין. כל יהודי בְּרֶנוֹבִיץ' הומתו בירייה וגופותיהם הושלכו לקברי אחים. הזוג הטרי ניצל ממות.

הם הועברו בשנית לעיר אוֹפֶה הנמצאת במדינת בֶּשְׂקִיָּה. אוֹפֶה ממוקמת ברכס הרי אוֹרְל בקו סִיבִיר, הטמפרטורה בחורף מגיעה ל 55C (-).

החיים הפכו לקשים ממש. מספר משפחות שוכנו יחד בדירה אחת עם מטבח ושירותים משותפים, בקור העז האנשים הסתובבו מזי רעב (מאיר

שקל באותה עת 43 קילוגרם).

בתנאים אלה נולדה בתו הבכורה (קֶפֶגָה. היא הועברה לאינקובטור של תרנגולות, ושוקת של 500 הפכה לעריסתה).

היה ידוע כבר אז שיהודים בברית המועצות אינם רשאים לעזוב את גבולות המעצמה, אך מפולין כן היה אפשרי לעלות ארצה.

עם תום המלחמה ניצל מאיר את זכותם כאזרחים פולנים וחזר לפולין כשבראשו תכנית לעלות לארץ ישראל.

הוא השתכן עם משפחתו בעיר גֶ'רְגֶ'וֹנֹב שבפולין והמשיך לעבוד במקצועו כמהנדס חשמל.

בדצמבר 1949 הגיע באנייה "הגלילה" עם משפחתו מעיר נמל באיטליה לנמל חיפה בישראל.

מימוש החלטה זו הייתה כרוכה במזל - שלטונות פולין התירו ליהודים לעלות ארצה אך לא ליהודים אקדמיים. בעת מילוי הטפסים הרלוונטיים

כתב שבמקצועו הוא "חשמלאי", וכך קיבל את היתר היציאה מגבולות פולין. מאוחר יותר נודע לו במפגש עם שכן מפולין שלמחרת יום העזיבה

הגיעה משטרת פולין על מנת לאסרו.

השמחה והפטריטיות גאו. המשפחה שוכנה ב"מחנה ישראל" ליד לוד - מחנה עולים בנוי פחונים שבתוכם הקור והחום היו עזים.

בשנת 1951 מאיר החל לעבוד כאסיסטנט בפקולטה להנדסת-חשמל, רכש דירונת של חדר וחצי לו ולמשפחתו והחל חיים חדשים, בשנה זו נוסף

בן "צבר" למשפחה.

מאיר עבד בטכניון כפרופסור חבר עד לפרישתו לגמלאות בשנת 1980. בכל השנים הללו עסק בהוראה בשילוב מחקר.

במסגרת עבודתו נסע לכנסים ושבתונים, נפגש והתחבר עם מדענים ברחבי העולם, עמם שמר על קשר עד יום מותו.

הוא פרסם מאמרים ועלה בדרוג האקדמי. איתרע מזלו והוא נאלץ להגיש עבודת דוקטורט פעמיים - זמן מה לאחר הגשת ופרסום העבודה

הראשונה (1963) הגיעה הידיעה שעבודה בנושא זהה כבר פורסמה בעיתו קודם באחד המוסדות האקדמיים בעולם. מאיר נאלץ להגיש עבודת

דוקטורט מחדש בנושא אחר.

הסטודנטים נטו לו חיבה רבה וכן גם אנשי הסגל. מאיר היה איש חם אנושי וחברותי. איש משפחה. הוא הטיב לרקוד (גם סטפס) והיה מבוקש

במסיבות. הוא אהב לחוד חידות, לספר ולשמוע בדיחות.

מאיר יצא לגמלאות בגיל 70 זמן מה לאחר היציאה לקה בהתקף לב ונפטר. לא זכה לראות ולו אחד מ 7 נכדיו.